

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

דָּוִד וּבִידְעֻבְדָּיו : וַיַּעֲמֵד שֹׁטֵן עַל-כַּאֲ

Cap. XXI
David, su-
na gloriã
motus, po-
puli censum
instituit.

יִשְׂרָאֵל וַיִּסַּת אֶת דָּוִד לְמִנּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר 2

דָּוִד אֶל-יֹאבֵב וְאֶל-שָׂרֵי הָעָם לֵכּוּ סַפְּרוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל

מִכָּאֵר שֶׁבַע וְעַד דָּן וְהִבִּיאוּ אֵלַי וְאָדַעַה אֶת מִסְפָּרָם :

וַיֹּאמֶר יֹאבֵב יוֹסֵף יְהוָה עִמּוֹ כֹּהֵם מֵאָה פַּעַמִּים 3

הֲלֹא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כָּלִם לְאֲדֹנָי לְעַבְדִּים לְמַה יִּבְקֹשׁ

זֹאת אֲדֹנָי לְמַה יִּהְיֶה לְאִשְׁמָה לְיִשְׂרָאֵל : וְדָבַר הַמֶּלֶךְ 4

חָזַק עַל-יֹאבֵב וַיֵּצֵא יֹאבֵב וַיַּתְּהִלֵּךְ בְּכָל-יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵא

יְרוּשָׁלַם : וַיִּתֵּן יֹאבֵב אֶת מִסְפָּרָהּ

מִמִּקְרֵהֶם אֶל דָּוִד וַהֲיִי כָל-יִשְׂרָאֵל אֶלֶף אֲלָפִים

וּמֵאָה אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חָרֵב וַיְהוּדָה אַרְבַּע מֵאוֹת

וּשְׁבַעִים אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חָרֵב : וְלוֹי וּבְנֵימִן לֹא פָקְדוּ 6

בְּתוֹכָם כִּי נִתְעַב דְּבַר הַמֶּלֶךְ אֶת יֹאבֵב : וַיֵּרַע בְּעֵינָי

הָאֱלֹהִים עַל-הַדְּבַר הַזֶּה וַיִּקַּח אֶת-יִשְׂרָאֵל :

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הָאֱלֹהִים חַטָּאתִי מֵאֵד 8

אֲשֶׁר עָשִׂיתִי אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה וְעַתָּה הֶעֱבַר נָא אֶת-

עוֹן עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד : וַיְדַבֵּר יְהוָה 9

אֶל-גֵּד חֲזֵה דָוִד לֵאמֹר : לֵךְ וּרְבַרְתָּ אֶל דָּוִד לֵאמֹר י

כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלוֹשׁ אַנְי נְטִירָה עֲלֶיךָ בַּחֲרֹךְ אַחֲרַי

מֵהַנֶּה וְאֵעֲשֶׂה לְךָ : וַיָּבֵא גֵד אֶל דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה 11

אָמַר יְהוָה קְבַל לְךָ אֵס שְׁלוֹשׁ שָׁנִים רָעַב וְאֵס שְׁלֹשָׁה 12

חֳדָשִׁים נִסְפָּה מִפְּנֵי צָרָתְךָ וְחָרֵב אוֹיְבֶיךָ לְמִשְׁנֵה וְאֵס

שֵׁל שְׁרֵת יָמִים חָרֵב יְהוּדָה וְדָבַר בְּאַרְצָהּ וּמִלֶּאֱנָה יְהוּדָה

מִשְׁחִית בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה רְאֵה מֵה אָשִׁיב אֶת-

שְׁלַחֲךָ דָבַר : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-גֵּד צֵר 13

לִי מֵאָה אַפְלָה נָא כִּי-יְהוּדָה כִּי-דָבָר חַמְּיוֹ

מֵאָה וּבִידְאָדָם אֶל-אֶפְרַי : וַיִּתֵּן יְהוָה דְּבַר 14

בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁבַעִים אֶלֶף אִישׁ :

וַיִּשְׁלַח

Unde, irato
Numine,
missus ad
eum Va-
tes, qui,
varius pœ-
nis exposi-
tis, Regi
potestatem
faceret,
quam vel-
let eligendi.

Ille tridua-
nam pestem
eligit.

טו וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחית
 וכהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה
 ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך
 ומלאך יהוה עמד עסגון ארנן היבוס :

*Ea autem
 faciente,
 immensa
 populi fra-
 ge attoni-
 tus, apud
 Deum mul-
 tis cum
 lacrymis
 intercedit;*

16 וישא דויד את עינו וירא את מלאך יהוה
 עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה
 על ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על-

*Ipsamque
 precibus &
 sacrificiis
 placat.*

17 פניהם: ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי
 למנורת בעס ואני הווא אשר חטאתי והרע הרעותי
 ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי התינא ירך בי ובבית

18 אבי ובעמך לא למנפה: ומלאך יהוה
 אמר אל נר לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים
 מזבח ליהוה בגון ארנן היבוס: ויעל דויד בדבר נר

כאשר דבר בשם יהוה: וישב ארנן וירא את המלאך
 וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דשחטים: ויבא
 דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מק הגון

22 וישתחו לדוד אפים ארצה: ויאמר דויד אל ארנן תנה
 לי מקום הגון ואבננה בו מזבח ליהוה בכסף מלא
 23 תנהו לי ותעצר המנפה מעל העם: ויאמר ארנן אל-

דויד קח לך ועש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי
 הפקדו לעלות והמורנים לעצים והחטים למנחה

24 הכל נתתי: ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קננה
 אקננה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה

כה והעלות עולה תנם: ויתן דויד לארנן במקום שקלי
 26 זהב משקל שש מאות: ויבן שם דויד מזבח ליהוה
 ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש

טף השמים על מזבח העלה: ויאמר יהוה למלאך וישב חרבן אל גרנה:
 כעת

בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגן ארנן 18
היבוס ויזבח שם: ומשכן יהוה אשר עשה משה 29
במדבר ומזבח העלה בערת ההיא בכמה בגבעון:
ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת ל
מפני חרב מלאך יהוה:

כב ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח כב
לעלה לישראל: ויאמר דויד לכנוס את 2
הגרים אשר בארץ ישראל ויעמר הצבים לחצוב אבני
גזית לבנות בית האלהים: וברזל לרכב למסמרים 3
לרלות השערים ולמחברות הכין דויד ונתשרת לרכב
אין משקל: ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצירנים 4
והצרים עצי ארזים לרכב לדויד: ויאמר ה
דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל
למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נאלו
ויכן דויד לרכב לפני מותו: ויקרא שלמה בנו ויצוהו 6
לבנות בית ליהוה אלהי ישראל:

Cap. XXII.
Materiam
ac sumptus
adificando
Templo
comparat.

ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי 7 בני קח
לבנות בית לשם יהוה אלהי: ויהי עלי דבר יהוה 8
לאמר דם לרכב שפכת ומלחמורת גרלות עשית לא
תבנה בית לשמי כי דמי סרבים שפכת ארצה לפני:
הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והניחותו לו 9
מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלומו שקט
אתן על ישראל כי מיו הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה
לי לבן ואני לו לאב והכינותי את פסא מלכותו עליה
ישראל עד עולם: עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת 11
ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך: אך יתן 12
לך יהוה שכל ובינה ויצווק על ישראל ולשמור ארצו
תורת יהוה אלהיך: אז תצליח אסתשמור לעשות 13

Filium Sa-
lomonem
instruit de
divino ora-
culo, de adi-
ficandâ Ae-
de Domini.

את

עני